

бытакъ, un assomeur; 7. -са, vr. se détruire; 8. -вамеса (*единъ другъ*), s'entre-tuer.
Убиване, sn. le massacre; || (подъ копыто), Vétér. la bleime.

убиқвіттарій (*спесь*), sm. l'ubiquitaire m.

Убіть [быват], vn. rester sur la place.

— пхть, sm. chemin battu m.

Убійственъ, adj. meurtrier, homicide, assassin.

Убійство, sn. l'assassinat m, meurtre m; || (на подданикъ), le subjicide.

Убійцъ, sm. un assassin, meurtrier, jugulateur, égorgeur, tueur, coupe-jarret; || (на роднина и др. m.), sc. paricide.

Ублажене, sn. la béatification.

Убождамъ, va. piquer, poindre.

Убождане, sn. la piqûre; || fig. la morsure.

Уборевамъ, va. démentir, repousser, nier, réfuter, impugner.

Убореване, sn. la réfutation; || (насрѣщенъ отговоръ), la réponse; || Jur. la replique.

Уборевачъ, sm. un réfutateur.

Уборентъ дворъ, sm. les étableries f.

Уборливъ, adj. réfutable.

Уборна трѣба, sf. plante, l'arrête-boeuf m.

Уборъ, sm. l'étable f, écurie, boucherie f, boucherie m; 1. вкарвамъ въ —, va. établir; 2. держане въ —, la stabulation; 3. плашане или поемъ за —, l'établage m.

Убѣждамъ, va. séduire, arraisionner.

Убѣдителъ, adj f. probante.

Увалевамъ, va. friper; || -васа, v. imp. il se fripe.

Увардеване [съ —, prép. sauf.

Уваровитъ (*склъкамычъ*), sm. l'ouvarovite f.

Уварявамъ и -римъ, va. se réduire.

Увратъ, sm. l'arpent m.

Увертиюра, sf. Mus. l'ouverture f.

Увеселене, sn. la dissipation, distraction f.

Увеселителна пѣсня, sf. bacchique, adj.

Увеселително срѣдство, sn. fam. l'amusoire f.

Уветѣль, adj. vieux ou vieil, obsolète, invétéré, usé, d'occasion f; 1. fig. suranné; 2. fam. perruque; 3. (за дрѣха), râpé, mûr.

Уветѣлы мысли, sf. pl. la vieillerie.

Уветѣвамъ, va. vieillir, s'inverter, laisser suranner, user. [s'enrouler.

Увивамъ, va. enrouler, entortiller; || -са, vr.

Увиване, sn. l'enroulement m.

Увирямъ, va. fourrer; || -са, vr. se fourrer, se mêler de, descendre. [tomber.

Увисновамъ, vn. pendre, s'avaler, plier,

Увисноване, sn. Chir. le prolapsus; || (на стемъ), Mar. la quête. [babine.

Увисната жуна (у нѣкои животны), sf. la

Увиснать, adj. tombant; || fig. suspendu.

Увисната бузы, sf. pl. fam. l'abouje f. — плодове (на корень-тъ още), sn. pl.

récoltes pendantes par les racines.

Увлачане (*дѣвойка*), sn. le rapt.

Уволнене, sn. l'affranchissement m, manumission, retraite, exemption f, renvoi m; || Milit. la cartouche; || (отъ служба), la réforme. [congeable m.

Уволнена дѣржава (*нися*), sf. Jur. domaine

Уволненъ, adj. démissionnaire, exempt de.

Уволнявамъ. va. affranchir, dispenser de, congédier, renvoyer, exempter, remercier.

Увѣ! interj. ouf.

Увѣковѣчевамъ, va. éterniser, perpétuer.

Увѣковѣчеване, sn. la perpétuation.

Увѣнчавамъ, va. couronner.

Увѣнчане, sn. fig. le couronnement.

Увѣчна трѣба, sf. plante, le b茅hen.

Увѣрене, sn. l'affirmation f, persuasion, assertion, assurance, foi, conviction f, cr  it m, protestation f, contr  lage, contr  lement m; 1. двоенъ твтеръ за повече —, le contrôle; 2. записвамъ въ двоенъ твтеръ за —, va. contrôler; 3. изгубване —, d  er  itement, iav; 4. двигамъ — или та-чене отъ нѣкого, va. d  ecr  iter; 5. изгуб-вамъ си почитането, vn. se d  ecr  iter; 6. нѣмамъ — на нѣкого, vn. se мѣfier de; 7. въ — на което, en foi de quoi, sur la foi de; 8. за — на, Jur. en t茅moин de quoi, m.

Увѣреностъ, sf. la certitude, créance, assurance f.

Увѣренъ, adj. assuré, assid  , sûr, s. m. agent. — адвокатъ, sm. un avoué.

Увѣрителъ, adj. convaincant, convictionnel, concluant. [muet m.

Увѣрително доказателство, sn. temoin

Увѣривамъ, va. affirmer, assurer, certifier, vérifier, avérer, garantir, soutenir, accroire, & protester, convaincre; 1. Jur. vidimer; 2. fam. promettre; 3. (за истинско), maintenir; 4. (нѣкого въ нѣщо), faire croire; 5. (публично въ нѣщо), fam. faire profession de; 6. (въ сѫдница), legaliser; 7. -са, vr. se convaincre, s'instruire de; 8. (въ нѣщо), répondre de; 9. (за нѣщо), se pen  trer de.

Увѣхналъ, adj. ratatiné.

Увѣхнать, adj. flétri, fan  , mollasse.

Увѣхнувамъ, vn. se flétrir, se faner, mourir;

1. увѣхнува, v. imp. il se passe; 2. правя да увѣхне, va. flétrir, faner; 3. увѣхн-вать (за цѣвѣтъ), v. imp. elles languissent;

4. който увѣхнува, Bot. marcescent, adj.

Увѣхнуване, sn. la flétrissure; || (младоцы на дѣровието), Bot. la d  ecurtation.

Угадателъ, adj. conjectural.

Угаждамъ, va. deviner, conjecturer; || което може са угадае (*угадливо*), devinable, adj.

Угаждане (по пилциамъ), sn. l'auspicine f.

Угажданеа, sn. pl. les prévisions f.

Угаждачъ, ка (на пниги), s. tireur, euse de cartes; || (на себѣ -cu), un fricoteur.

Угаръ, sm. la jachère, gueret m, sole f; || оръ -гари, va. Agric. jach  rer.